

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: J. T.,
proti
žalovanému: Krajský úřad Královehradeckého kraje
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2020, čj. KUKHK-15922/DS/2020/Kj

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 23. 4. 2020, sp. zn. P/3293/2019/OP/DvP, čj. MMHK/071258/2020/OP/DvP (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „magistrát“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. [361/2000 Sb.](#), o provozu

na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s odkazem na listiny založené ve správním spise a připomněl právní úpravu postupu při zjišťování skutkového stavu v intencích zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Uvedl, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku, kterého dopustil úmyslně podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu tím, že dne 14. 8. 2019 kolem 13:45 hodin byl na pozemní komunikaci, dálnici D11 v km 68 ve směru jízdy na Prahu, jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot RCZ, registrační značky X, stavěn a kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž byl mimo jiné vyzván k podrobení se testu na požití jiných návykových látek pomocí testeru DrugWipe 5S s následnou pozitivitou na opiáty. Proto byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, kterému se odmítl podrobit. Žalobci byl dle ustanovení § 118b odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích zadržen řidičský průkaz č. X.
3. Žalovaný se v rozhodnutí dále zabýval opodstatněností výzvy k absolvování lékařského vyšetření, k čemuž odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zabýval se otázkou zavinění a stanovením výměry správních trestů ve smyslu § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přičemž pokutu i zákaz činnosti shledal úměrnou charakteru přestupku i odpovídající účelu sledovanému zákonem. Podrobně se vyjádřil i k omluvě žalobce z ústního jednání nařízeného na den 23. 4. 2020, přičemž se zcela ztotožnil s postupem magistrátu, který tuto omluvu jako důvodnou nepřijal, a proto ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce. Žalovaný označil požadované svědectví B. C. za nadbytečné, neboť přestupek byl dle jeho názoru řádně zjištěn a zadokumentován. K tomu poukázal na listiny, videozáznamy a protokoly z ústních jednání ze dne 6. 11. 2019 a 23. 4. 2020 založené ve spise, které prokazují, že se žalobce dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu.

II. Shrnutí žalobních bodů

4. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení.
5. Žalobce předně namítl, že není pravdou, že se odmítl podrobit krevnímu testu. Uvedl, že krevnímu testu se odmítl podrobit proto, jelikož byl podmíněn výhradně režimem eskorty a zajištění, tudíž měl být dopraven k odběru krve v poutech. K tomuto jednání však nebyla v jeho případě KŘP Královéhradeckého kraje oprávněna, neboť nenastaly vazební důvody ve smyslu § 75 a násl. trestního řádu a ani nenastaly další skutečnosti, pro které by měl být dopraven k odběru krve v režimu eskorty a zajištění. Dle žalobce eskortu a zajištění stvrdilo samo KŘP Královéhradeckého kraje v úředním záznamu ze dne 15. 8. 2019, v němž podmínilo odběr krve režimem eskorty a zajištění a v němž uvedlo, že žalobce byl poučen o režimu eskorty a zajištění.

6. Dále žalobce namítl, že KŘP Královéhradeckého kraje porušilo zásadu pro provedení orientačního testu na tzv. jinou návykovou látku při použití DrugWipe 5S testu, čímž je učinit odběr salivátu s jednorázovými rukavicemi. Úřední osoba provádějící test na drogy provedla test flagrantně nezákonným a především nesprávným způsobem, neboť nejen že neměla jednorázové rukavice, ale sahala před provedením testu holou rukou do testovacích čtverečků a tím test před jeho provedením zneplatnila. Dle žalobce tudíž policista testoval sám sebe. Žalobce uvedl, že svědkem této neodborné manipulace s testerem DrugWipe 5S byla B. C. KŘP Královéhradeckého kraje přitom není schopno jeho tvrzení o chybném použití testeru DrugWipe 5S nijak hodnověrně vyvrátit, neboť nedisponuje nevyvratitelným důkazem, že by tomu tak, jak věc popisuje žalobce, nebylo. Ve svém rozhodnutí není schopen toto vyvrátit hodnověrným způsobem ani žalovaný, rozhodnutí stojí pouze na výpovědích úředních osob KŘP Královéhradeckého kraje – B. a D. Na svá tvrzení KŘP Královéhradeckého kraje nemá např. integritní důkaz v podobě kamerového záznamu.
7. Dále žalobce namítl, že žalovaný, který svým rozhodnutím potvrdil rozhodnutí magistrátu, se ztotožnil s tím, že jemu a B. C. nebyla dána ve věci samé možnost být slyšen a umožněno jim oběma projednat věc ústně a osobně, což je zásadou pro spravedlivé správní řízení ve smyslu čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 LZPS. Tato ústavní podmínka pro platné úřední rozhodnutí ve správním řízení byla nenapravitelným způsobem porušena, čímž byla žalobci odejmuta žalovaným a předtím magistrátem jeho ústavní a procesní práva, a sice býti slyšen. Za krajně nelegální postup označil žalobce to, že mu bylo zamítnuto být slyšen na základě jeho zdravotního handicapu, nadto v době úředně vyhlášeného nouzového stavu, kdy jako osoba v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu patří do skupiny osob ohrožených pandemickou situací. Vzhledem k pandemii a vzhledem k tomu, že patří do skupiny zvláště ohrožených osob koronavirem, mu ošetřující lékař vystavil na den jednání potvrzení se žádostí o přesunutí jednání na jiný termín. To bylo magistrátem zamítnuto a žalovaným v jeho rozhodnutí zůstalo bez povšimnutí. Nebylo mu tedy umožněno být slyšen a projednat věc osobně, nebylo mu umožněno vyslechnout úřední osoby KŘP Královéhradeckého kraje a nebylo mu umožněno požádat ve věci o přímé svědectví B. C.
8. K věci samé žalobce dále uvedl, že OVK KŘP Královéhradeckého kraje tvrdí, že měl možnost zajistit si krevní odběr na toxikologický krevní test sám. To označil za lež, neboť mu úřední osoby dne 14. 8. 2019 při incidentu na dálnici D11 odmítly poskytnout a vydat speciální žádanku k lékařskému vyšetření s tím, že taková žádanka neexistuje. Žalobce uvedl, že tuto žádanku k lékařskému vyšetření vozí v autě a dal mu ji jeho ošetřující lékař MUDr. P., CSc. (z nemocnice Na Bulovce) právě pro případ incidentu, který nastal na dálnici D11 dne 14. 8. 2019. Tuto jím předloženou žádanku na jeho opakované naléhání a opakované naléhání B. C. zasahující úřední osoby odmítly vyplnit a potvrdit.
9. Dle žalobce je rozhodnutí žalovaného nezákonné v celém rozsahu, protože se jeho závěry opírají o výpovědi policistů KŘP Královéhradeckého kraje. Tyto výpovědi mají dle žalobce „oporu pouze ve výpovědi policistů, tyto výpovědi nejsou právně doloženy integritními důkazy, ve věci samé ad incident na dálnici D11 dne 14. 8. 2019“. Dle žalobce není žádného uceleného hodnověrného důkazu, jenž by byl schopen prokázat

objektivně jeho vinu ve věci a neexistuje hodnověrný důkaz, který by prokazoval jeho úmysl vyhnout se odběru krve.

10. Žalobce znovu zdůraznil, že ve správním řízení došlo k odejmutí jeho procesních práv - práva být slyšen a projednat věc ústně. Tento fakt stojí v hrubém rozporu se zásadou zákonnosti vedení správního řízení, a to proto, že jsou protiprávně postaveny výpovědi dvou policistů do pozice jedinečného svědectví dvou úředních osob. Dle žalobce je to přímé a nezákonné ovlivnění pro meritorní závěr ve věci samé, neboť „výpovědi policistů zastupují úřad, tudíž se jedná o jednu výpověď, nikoliv o výpovědi dvě, jedná se o vyjádření ve věci samé úřadem - KŘP Královéhradeckého kraje - prostřednictvím dvou úředních osob“. Za o to vážnější označil žalobce fakt, že stejně jako bylo odejmuto jeho osobě ústavní právo předvolat svědka ve věci – B. C., která popírá pravdivost výpovědi úředních osob KŘP Královéhradeckého kraje, identicky pravdivost výpovědi policistů KŘP Královéhradeckého kraje popírá i on osobně.
11. Žalobce zopakoval, že rozhodnutí obou správních orgánů se opírá o zásadně lživý fakt, neboť jsou jako důkaz proti jeho osobě společně s výpověďmi policistů KŘP Královéhradeckého kraje stavěna jeho slova „*nikam s vámi nepojedu*“. Tato slova však řekl na bezdůvodný režim eskorty a zajištění, tedy byla projevem odporu proti převozu ke krevnímu odběru podmíněnému policisty tak, že bude převezen k odběru krve v poutech. To je dle žalobce režim eskorty a zajištění, k čemuž odkázal na závazný pokyn policejního prezidenta č. 159 z roku 2009 a úřední záznam DOP, Pravy, Lázně Bohdaneč, ze dne 15. 8. 2019. Žalobce má však zato, že věc stojí ve zcela opačném gardu. Policistům KŘP Královéhradeckého kraje předložil k potvrzení a vyplnění žádanku k lékařskému vyšetření (opakovaně, a to i B. C.), všichni čtyři zasahující policisté – B., D., P., K. tuto žádanku odmítli vyplnit a akceptovat. Zákonnou povinnost zajistit lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu úřední osoby ignorovaly a po incidentu se žádankou z místa utekly (odjely). Byla to tedy Policie ČR, konkrétně KŘP Královéhradeckého kraje, která nesplnila svou zákonnou povinnost zajistit lékařské vyšetření s ordinací odběru biologického materiálu, a žalobci znemožnila, ačkoliv předložil k takovému lékařskému vyšetření dokonce žádanku, absolvovat lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu.
12. Postupem žalovaného došlo dle žalobce v rozhodnutí k porušení zásady *reformatio in peius*, tedy „k vydání rozhodnutí k horšímu v důsledku odvolání“, a to následkem odejmutí procesních práv ve správním řízení jeho osobě. To reprezentuje porušení § 71 správního řádu magistrátem, což žalovaný ignoroval. V důsledku porušení zásady zákonnosti správního řízení byl žalobci znemožněn nenapravitelným způsobem výkon práva, neboť ve správním řízení nemohl aplikovat § 47 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb.
13. Závěrem žalobce uvedl i to, že správní orgány nepředvolaly k výslechu všechny úřední osoby, které se účastnily incidentu na dálnici D11, ke kterému došlo dne 14. 8. 2019. Nejen že ve správním řízení nedošlo k jeho výpovědi a ke svědectví B. C., ale nalézací správní orgán nepředvolal ani úřední osoby K. a P. (KŘP Královéhradeckého kraje). K tomu žalobce dodal, že na místě incidentu úřední osoba (P.) napadla B. C. sexuálními obtěžováním, a to pro nežádoucí tělesný kontakt, když nežádoucí tělesný kontakt je veškerý kontakt, který postižená osoba vnímá jako jednání se sexuálním podtextem, jednání pokořující, ponižující, jednání ve smyslu zneužití pravomoci. Takto jednání KŘP Královéhradeckého kraje B. C. vnímala.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
15. Žalovaný zrekapituloval, tak jako již v žalobou napadeném rozhodnutí, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku, kterého se dopustil úmyslně podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dne 14. 8. 2019, kolem 13:45 hodin, kdy byl na pozemní komunikaci, dálnici D11 v km 68 ve směru jízdy na Prahu, jako řidič motorového vozidla stavěn a kontrolován hlídkou Policie ČR a byl mimo jiné vyzván k podrobení se testu pomocí testeru DrugWipe 5S s následnou pozitivitou na opiáty. Proto byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, tomu se odmítl podrobit.
16. Dle žalovaného se žalobce dne 14. 8. 2019 kolem 13:45 hodin nepochybně účastnil provozu na pozemní komunikaci na dálnici D11, když řídil motorové vozidlo, přičemž byl stavěn a kontrolován hlídkou Policie ČR, podrobil se testu na požití jiných návykových látek pomocí testeru DrugWipe 5S s následnou pozitivitou na opiáty. Žalobce byl řádně v souladu se zákonem vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření, což však odmítl a tomuto vyšetření se nepodrobil. Pozitivní výsledek orientační zkoušky v kombinaci s jeho chováním činily výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření plně důvodnou. Žalobce svým přístupem k věci dal najevo, že se lékařskému vyšetření podrobit odmítá. Zasahující policisté nejsou oprávněni kontrolovaného řidiče k absolvování tohoto vyšetření nikterak (fyzicky ani psychicky) nutit. Je ponecháno zcela na jeho vůli, jak bude postupovat. Žalovaný zmínil údaje zapsané v Oznámení (předání) přestupku (věci) řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky ze dne 14. 8. 2019, který policie sepsala na místě kontroly, v němž v jeho části nazvané Poznámky zapsala vyjádření zmocněnkyně žalobce - sociální pečovatelka B. C., z důvodu, že „obviněný není schopen vytvářet mnoho let pro DNZS ručně psané zprávy a zápisy“.
17. Dále žalovaný popsal průběh správního řízení. Uvedl, že v rámci ústního jednání byl proveden výslech svědků - zasahujících policistů, kteří popsali průběh orientačního testu na OPL testerem DrugWipe 5S. Průběh je zachycen též na videozáznamu, který je založen na listu č. 10 spisu. Žalobce byl k ústnímu jednání předvolán opakovaně, nejprve na den 7. 11. 2019, k jednání se však nedostavil a vzdal se svého práva být přítomen dokazování.
18. Další ústní jednání bylo nařízeno na den 23. 4. 2020, k němu se žalobce ani jeho zmocněnkyně nedostavili. Dne 18. 4. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně e-mailem doručeno sdělení, ve kterém zmocněnkyně žalobce uvedla, že žalobce omlouvá z jednání nařízeného na den 23. 4. 2020, a dále: „což bylo učiněno v rozporu se zákonem, neboť vydání rozhodnutí měl správní orgán učinit bezodkladně, což neučinil. Jednání správní orgán odložil o více než 40 dní, tudíž porušil správní orgán zákonost“. Dále následovalo vyjádření žalobce, že má v plánu prohlédnout si a pečlivě pročíst spisovou dokumentaci ve věci a že ačkoliv má zmocněnkyni, uvedené úkony chce udělat pouze on a nepřeje si, aby je prováděla jeho zmocněnkyně, nadto zmocněnkyně koná povinnost vůči jeho osobě zdravotní asistencí ve formátu 24/7. Vzhledem k tzv. nouzovému stavu a povinnému nošení roušek má s nošením roušek a mluvením s

těmito na ústech značné komplikace, jako osoba s Aspergerovým syndromem náležející do okruhu poruch autistického spektra - nemusí je nosit v souladu s podmínkami stanovenými vládou ČR. Společně s omluvou byla zaslána žádost o odložení jednání ze zdravotních důvodů minimálně o 60 dní. Dne 22. 4. 2020 byla správnímu orgánu e-mailem doručena omluva žalobce vystavená MUDr. Ing. S. P., CSc. (nemocnice Na Bulovce, chronická ambulance, neurologické oddělení). Ambulantní zpráva byla určena praktickému lékaři a dle údajů v ní uvedených měla být vystavena na základě ambulantního vyšetření ze dne 14. 4. 2020.

19. Žalovaný uvedl, že v omluvě z jednání zmocněnkyně žalobce napadla správní orgán za to, že nařídil ústní jednání až na den 23. 4. 2020, tedy o víc než 40 dní později od prvního termínu jednání dne 10. 3. 2020, a naopak žalobce žádal o odložení jednání minimálně o 60 dní. Správní orgán I. stupně nepřijal omluvu jako důvodnou a dne 23. 4. 2020 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce. V této souvislosti správní orgán odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 As 290/2016-29. Žalovaný se s postupem správního orgánu I. stupně ztotožnil a konstatoval, že to, zda se v konkrétním případě jedná o důležitý důvod pro omluvu, posoudí správní orgán v rámci správního uvážení, které je vždy limitováno principy demokratického právního státu. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, čj. 2 As 16/2008-41. Pokud správní orgán posoudí omluvu obviněného jako nedůvodnou, nemá povinnost jej o tom vyrozumět a ani jej vyzývat k doplnění důvodů, pro které se omlouvá. Žalobce by se tedy měl včas zajímat o to, zda byla jeho omluva posouzena správním orgánem jako včasná a důvodná, aby předešel případným nepřijemným překvapením (k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, čj. 4 As 128/2014-26). Aktivní přístup obviněného a jeho snaha dohodnout se se správním orgánem včas na novém termínu ústního jednání může být pro správní orgán významným ukazatelem, že se ze strany obviněného v posuzovaném případě nejedná o záměrné obstrukční jednání.
20. Žalovaný dodal, že žalobce a jeho zmocněnkyně byli v předvolání k ústnímu jednání náležitě poučeni o svých právech a povinnostech, byli poučeni o tom, že proběhne výslech svědků, taktéž byli poučeni o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, které bude mít správní orgán k dispozici po ukončení ústního jednání, kterým bude skončeno dokazování ve věci. Správní orgán zhodnotil včasnost, řádnost a důvodnost omluvy, kterou pro nedůvodnost nepřijal. Správní orgán shledal, že způsob dopravy, možnosti zakrytí dýchacích cest jiným způsobem byly v době nařízeného jednání možné, bylo to v době již rozvolněných opatření apod. Dále je třeba vzít v úvahu, že žalobce byl zastoupen v řízení zmocněnkyní B. C., která z jednání omluvila žalobce, ale sama se k jednání bez omluvy nedostavila. Přitom byla přítomna přestupku dne 14. 8. 2019, byla znalá věci a mohla hájit zájmy žalobce.
21. Dle žalovaného byl přestupek žalobce řádně zjištěn a zadokumentován. Ve spisovém materiálu jsou založeny listiny, videozáznamy, protokoly z ústních jednání, které prokazují, že se žalobce dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu. Správní orgán I. stupně provedené dokazování podrobně popsal ve svém rozhodnutí na straně 4 až 9 (strana 252 až 257 správního spisu).
22. Závěrem žalovaný uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně a nezájatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti

uložené sankce. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Replika a další vyjádření žalobce

23. V replice na vyjádření žalovaného žalobce zopakoval, že ve věci nebylo umožněno ústní jednání jeho osobě a nebyla umožněna výpověď B. C., navíc správní orgány ve svých rozhodnutích konstatují, že by jeho ústní vyjádření k věci a svědectví B. C. na právní názor na věc samu a na závěr nemělo žádný vliv. Tento postoj je dle žalobce flagrantním porušením ústavnosti ve správním řízení.
24. Žalobce zopakoval i námitku, že magistrát nepřijal v době úředně vyhlášeného nouzového stavu jeho omluvenku z jednání, kterou poskytl prim. MUDr. S. P., CSc. Dle žalobce však správní orgán nesmí posuzovat zdravotní stav, tímto krokem správní orgány porušily § 57 odst. 1, písm. c) správního řádu. Tímto jednáním se nekompetentní úřední osoby dopustily porušení jeho práv, jichž nabyl a byly uznány jeho osobě státem - porušení rozhodnutí MPSV ČR.
25. Dále žalobce zdůraznil, že svědectví policistů a fyzických osob má vždy stejnou právní sílu, kdyby tomu tak nebylo, jednalo by se o úřední jednání policejního státu a nikoliv státu demokratického zřízení. Takové jednání správních orgánů je dle jeho názoru ukázkovým zneužitím práva na spravedlivé správní řízení ve smyslu čl. 38 odst. 2 LZPS a § 8 NOZ. Ve správním řízení je úkolem úřadu prokázat vinu a neexistuje žádný zákon, který by určoval obviněnému prokazovat svou nevinu. K tomu odkázal na „vyjádření ombudsmana ve věci právní vážnosti svědectví policistů a fyzických osob a podmínky pro zachování práva na spravedlivé správní řízení podle Listiny, viz <https://www.ochrance.cz/aktualne/tiskove-zpravy-2020/jako-hlava-xxii-svedek-je-zbytecny-slovo-policisty-ma-vetsi-vahu/>“.
26. V dalším svém vyjádření žalobce zopakoval své námitky týkající se nepřipuštění výpovědi jeho osoby i výpovědi svědkyně incidentu B. C. a nesprávného postupu policisty při použití testeru DrugWipe 5S bez ochranných rukavic.
27. Dále žalobce namítl, že opakovaně on a B. C. žádali magistrát a žalovaného, aby nepřipustily jako objektivní důkaz obrazově zvukový záznam z incidentu na dálnici D11 dne 14. 8. 2019 ve správním řízení, neboť se jedná o neintegritní důkaz ve věci. Dle žalobce byl tento důkaz vědomě jak úřady jednajícími ve správním řízení, tak policisty KŘP Královéhradeckého kraje, zneužit. K jeho zneužití došlo pouze proto, že tento záznam byl a je nekompletní, neboť byl zřejmě zcela účelově promazán tak, aby neusvědčoval policisty ze zneužití pravomoci a zneužití práva, aby neobsahoval veškerou komunikaci zasahujících policistů se žalobcem a B. C. na místě incidentu. Ačkoliv jednoznačně došlo k poškození tohoto důkazu, správní orgány jej použily a následně zneužily k usvědčení žalobce. Účelem poškození zvukově-obrazového materiálu z incidentu bylo dle žalobce odstranit zvukově-obrazové důkazy o tom, že odběr krve policisté podmiňovali režimem eskorty a zajištění, tudíž v poutech, neboť režim eskorty a zajištění začíná poučením osoby (viz ZPPP č. 159/2009, viz úřední záznam Policie ČR, DOP, Pravy, Lázně Bohdaneč ze dne 15. 8. 2019, viz doznání k režimu eskorty a zajištění, viz výpovědi policistů před správními orgány). Na tomto záznamu totiž zaznívá věta „nikam s vámi nepojedu“, o které správní orgány tvrdí, že touto větou měl žalobce odmítnout odběr krve pro účely ověření, zda byl, či nebyl pod

vlivem tzv. jiné návykové látky. Jak žalobce podrobně argumentoval již v žalobě, tuto větu řekl jako reakci na nezákonné jednání policistů, kteří vyžadovali, aby s nimi jel na odběr krve v poutech, k čemuž však neexistoval žádný relevantní právní důvod. Žalobce označil závěr žalovaného, že tato slova dokazují, že se odmítl podrobit odběru krve, resp. lékařskému vyšetření s ordinací odběru biologického materiálu, za sprostou lež. Zopakoval, že naopak on i B. C. jako svědek incidentu opakovaně žádali od zasahujících policistů vystavení specializované žádanky, kterou Policie ČR disponuje právě pro lékařská vyšetření s ordinací odběru biologického materiálu. Policisté tuto žádanku vystavit odmítli a odmítli žádanku vystavit i po tom, kdy jim žalobce a B. C. tiskopis této žádanky dali k vyplnění a potvrzení sami.

28. Žalobce dále uvedl, že správní orgány státní správy musí realizovat správní řízení s vědomím znalosti nálezů ÚS. Pokud judikaturu správní orgány poruší, jsou jejich meritorní závěry od počátku nezákonné, právně nezavazující, neplatné. Žalobce uvedl, že Ústavní soud se vyjádřil k podmínce objektivitě důkazu a jeho připuštění při jednání před orgánem státní správy jako důkazu tak, že *„správní orgány jsou povinny vždy pečlivě posuzovat, zdali důkazní prostředek, z něhož plyne usvědčující důkaz, byl opatřen způsobem, jenž nezpochybňuje spolehlivost v něm obsažené informace, že pro posouzení spolehlivosti důkazů je nevyhnutelné, aby byl důkazní prostředek opatřen a přechováván způsobem, o němž nejsou pochybnosti, že mohl být jakkoliv, úmyslně, z nedbalosti nebo pouhou náhodou, upraven, pozměněn nebo zaměněn za prostředek jiný – zachování integrity důkazu. Konečně musí správní orgány posoudit, zdali je použitý důkazní prostředek adekvátní povaze získávané informace, anebo je s ohledem na charakter dokazované skutečnosti zapotřebí provést kvalifikované (např. znalecké) zkoumání, či informaci zachytit výsledkem anebo jiným zvláštním způsobem dokazování, a to při plném respektování požadavků kladených zákonem při provádění důkazů. Pouze takový postup lze hodnotit jako souladný s principem kontradiktornosti, jež podmiňuje plnohodnotnou realizaci práva na obhajobu“*. Dle žalobce správní orgány znemožnily kontradiktorní právní zásadu ve správním řízení jeho osobě a B. C. uplatnit. K tomu připomněl a podrobně zopakoval, že ačkoliv byl řádně omluven z ústního jednání lékařskou zprávou Nemocnice Na Bulovce, vypracovanou emer. prim. MUDr. Ing. S. P., CSc., MBA, tato důvodná omluvenka nebyla ve správním řízení přijata a nebyla akceptována.
29. K tomu žalobce dále uvedl, že jeden ze zasahujících policistů B. (dálniční odd. Policie ČR, Pravy, Lázně Bohdaneč) vypověděl u správního orgánu MÚ Chlumec nad Cidlinou, že rezolutně popírá, že by s videozáznamem z incidentu na dálnici D11 bylo jakkoliv manipulováno. Ovšem toto svědectví je dle žalobce zcela liché, neboť OVK KŘP Královéhradeckého kraje přiznalo, že KŘP Královéhradeckého kraje nedisponuje kompletním videozáznamem z incidentu a policejní prezident písemným způsobem potvrdil, že ke konci policejního zásahu policistům v jejich audiovizuálních prostředcích docházel zdroj. Nadto OVK sdělilo, že nelze hodnotit komunikaci mezi žalobcem, B. C. a zasahujícími policisty, jelikož *„objektivní důkazy zde chybí“*. Žalobce konstatoval, že obecně jsou výpovědi všech policistů, kteří se účastnili policejního zásahu na D11 dne 14. 8. 2019 lživé, jedná se o lživá svědectví úředních osob – B., D. (DOP, Pravy, Lázně Bohdaneč) K., P. (OOP Chlumec nad Cidlinou – KŘP Královéhradeckého kraje). Žalobce poukázal i na písemnost policejního prezidenta brig. gen. Mgr. Švejdera ze dne 9. 3. 2020, čj. PPR-2713-7/ČJ-2020-990210-S, v němž se uvádí: *„Je třeba uvést, že záznamy se zvukem nezachycují celý průběh služebních úkonů. Celý průběh komunikace mezi policisty a Vámi (J. T.) tak nelze zcela objektivně vyhodnotit“*.

30. Závěrem žalobce označil za zcela nepravdivé svědecké výpovědi policistů i ohledně toho, že uvedli, že byl tak agresivní, že si museli zavolat posilu, a to z důvodu, že se prý báli, co bude dělat, až mu sdělí, že pro pozitivitu testu na tzv. jiné návykové látky mu zadrží řidičské oprávnění. To je další lživé svědectví, neboť mu policisté zadrželi řidičské oprávnění několik minut po zastavení vozu, a to aniž by provedli jakýkoliv úkon, tedy před příjezdem druhého policejního vozu s policisty K. a P.
31. V dalších vyjádřeních, která krajskému soudu došla po vyhlášení rozhodnutí ve věci, ale před písemným vyhotovením a vypravením rozsudku, žalobce v podstatě opakoval své námitky, že ve věci nebylo umožněno ústní jednání zejména jeho osobě jako hlavnímu účastníkovi řízení, že magistrát nepřijal v době úředně vyhlášeného nouzového stavu jeho omluvku z jednání, že nebyla umožněna výpověď ani B. C., že rozhodnutí tak bylo vydáno, aniž by byl spolehlivě zjištěn stav věci samé. Současně vznášel i námitky ve vztahu k dalšímu řízení, které není předmětem nyní posuzované věci, a to proti pokračujícímu řízení před Magistrátem města Hradec Králové po zrušení jeho předchozího rozhodnutí týkajícího se zadržení řidičského průkazu žalobce. Následně po zastavení řízení o zadržení řidičského průkazu magistrátem žádal i z tohoto důvodu zrušení rozhodnutí ze dne 15. 6. 2020 (tj. touto žalobou napadeného rozhodnutí), neboť dle jeho názoru tím, že zaniklo právo k tomu, aby v řízení o zákonnosti zadržení řidičského oprávnění magistrát pokračoval, nelze ve věci učinit výkon rozhodnutí, a pokud by zůstalo v platnosti rozhodnutí ze dne 15. 6. 2020, došlo by k zatížení řízení neodstranitelnou právní vadou.

V. Posouzení věci krajským soudem

32. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
33. Ze správního spisu vyplývají následující, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti: Správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku vyhotovené dne 19. 8. 2019 pod čj. KRPH-82408-5/PŘ-2019-0500 a spisový materiál o přestupku, který mu postoupila Policie ČR, Krajské ředitelství Královéhradeckého kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Pravy. Postoupený spisový materiál obsahoval Oznámení /předání/ přestupku /věci/ řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky sepsané dne 14. 8. 2019; úřední záznam ze dne 15. 8. 2019, čj. KRPH-82408-4/PŘ-2019-0500; úřední záznam ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPH-82408-3/PŘ-2019-0500, o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy; tiskopis nazvaný Poučení, dle kterého je kontrolovaná osoba v souvislosti s podezřením ze spáchání přestupku na úseku o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami poučena o svých právech a některých povinnostech, vyplněné dne 14. 8. 2019; potvrzení o zadržení řidičského průkazu; úřední záznam ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPH-82408-1/PŘ-2019-0500; a CD s fotodokumentací a videozáznamy.
34. Správní orgán I. stupně vyhotovil dne 2. 10. 2019 oznámení o zahájení přestupkového řízení se žalobcem ve věci předmětného přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na

- den 7. 11. 2019. V reakci na to žalobce zaslal správnímu orgánu několik podání, a to ze dne 15. 10. 2019, 17. 10. 2019, 21. 10. 2019, 26. 10. 2019, 1. 11. 2019, 4. 11. 2019 a ze dne 11. 11. 2019, jehož adresáty byly nejen správní orgány obou stupňů v této věci, ale i policejní orgány a další různé subjekty státní správy včetně ústředních orgánů státní správy.
35. Dne 7. 11. 2019 proběhlo před správním orgánem I. stupně ústní jednání, jehož se žalobce nezúčastnil. Při ústním jednání proběhlo dokazování listinami založenými ve správním spise.
36. Téhož dne (poznámka soudu: nesprávně je uvedeno datum rozhodnutí 6. 11. 2019, neboť i v protokole o ústním jednání je nesprávně uvedeno datum 6. 11. 2019, rozhodnutí bylo vypraveno 13. 11. 2019) vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí sp. zn. P/3293/2019/OP/DvP, čj. MMHK/201508/2019/OP/DvP, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání předmětného přestupku a uložil mu správní trest pokuty ve výši 25.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč. K odvolání žalobce ze dne 23. 11. 2019 žalovaný posledně zmíněné prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 20. 12. 2019, čj. KUKHK-39555/DS/2019/SR, zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
37. Následně správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 10. 3. 2020 a oznámil mu, že bude proveden výslech svědků - zasahujících policistů. Současně předvolal k podání svědecké výpovědi prap. J. D. a prap. J. B. Jednání tohoto dne se neuskutečnilo, správní orgán I. stupně nové ústní jednání nařídil na den 23. 4. 2020. K němu předvolal žalobce a oznámil mu, že bude proveden výslech svědků - zasahujících policistů, současně znovu předvolal zasahující policisty prap. J. D. a prap. J. B.
38. Dne 18. 4. 2020 byla správnímu orgánu I. stupně od zmocněnkyně žalobce B. C. doručena žádost o odložení ústního jednání ze zdravotních důvodů žalobce s tím, že žalobce žádá provést úkony ve věci osobně a s ohledem na nouzový stav a s tím spojené komplikace toto není možné, k čemuž připojila lékařskou ambulantní zprávu ošetřujícího lékaře žalobce ze dne 14. 4. 2020.
39. Dne 23. 4. 2020 proběhlo ústní jednání bez přítomnosti žalobce i bez přítomnosti jeho zmocněnkyně a proběhlo dokazování včetně výsledku předvolaných svědků.
40. Téhož dne 23. 4. 2020 vydal správního orgánu I. stupně rozhodnutí, sp. zn. P/3293/2019/OP/DvP, čj. MMHK/071258/2020/OP/DvP, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit úmyslně dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu tím, že dne 14. 8. 2019, v cca 13:45 hodin, kdy byl na pozemní komunikaci, dálnici D11 v km 68 ve směru jízdy na Prahu, jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot RCZ, registrační značky X, staven a kontrolován hlídkou Policie ČR a byl vyzván k podrobení se testu na požití jiných návykových látek pomocí testeru DrugWipe 5S, který byl následně pozitivní na opiáty. Proto byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, tomu se odmítl podrobit. Žalobci byl na místě ve smyslu ustanovení § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu zadržen řidičský průkaz.

41. Uvedeným jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, dle kterého je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.
42. Odvolání žalobce ze dne 7. 5. 2020, doplněné podáním ze dne 8. 5. 2020, proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím a rozhodnutí magistrátu potvrdil.
43. Správní spis obsahuje i další obsáhlá podání žalobce, která podával v průběhu správního řízení, a jehož adresáty byly nejen správní orgány obou stupňů v této věci, ale i policejní orgány a další různé subjekty státní správy včetně ústředních orgánů státní správy.
44. Krajský soud posoudil žalobu v mezích jejího rozsahu a uplatněných žalobních důvodů.
45. Přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu definuje ustanovení § 125c zákona o silničním provozu. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) cit. zákona stanoví, že *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*
46. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona stanoví, že *řidič je povinen podrobit se na výzvu policisty (a dále tam uvedených osob) vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.*
47. Skutkovou podstatu ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu tedy naplní ten, kdo svým jednáním poruší povinnost stanovenou [§ 5 odst. 1 písm. f\) a g\)](#) tohoto zákona, tj. odmítne se podrobit příslušnému vyšetření.
48. Za přestupek uvedený v § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se uloží dle odstavce 5 písm. a) téhož ustanovení pokuta od 25.000 Kč do 50.000 Kč a dle odstavce 6 písm. a) zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu od jednoho roku do dvou let.
49. Dle ustanovení § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak (nevyplývá-li ze zákona něco jiného), aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Správní orgány tak stíhá povinnost opatřit potřebné podklady pro vydání rozhodnutí, zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost, jakož i provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci (§ 3, § 50 a § 51 správního řádu).
50. Žalobní námitky a výhrady uplatněné v žalobě lze rozdělit do několika okruhů.
51. V prvním okruhu žalobních námitek žalobce namítal, že není pravdou, že se odmítl podrobit krevnímu testu, že slova „nikam s vámi nepojedu“ řekl v reakci na bezdůvodný režim eskorty a zajištění a že tedy byla projevem odporu proti převozu ke krevnímu odběru v poutech.

52. Ve správním spise je průběh silniční kontroly provedené u žalobce na dálnici D11 dne 14. 8. 2019 zaznamenán v následujících dokumentech:
53. V tiskopise Oznámení /předání/ přestupku /věci/ řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky sepsaném na místě kontroly dne 14. 8. 2019 je mimo zaznamenáno, že žalobce byl na místě vyzván k provedení orientačního vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, že se podrobil orientačnímu vyšetření pomocí testu DrugWipe 5S a že test byl pozitivní na opiáty. V tomto oznámení je rovněž uvedeno, že řidič (žalobce) je podezřelý z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) a d) zákona o silničním provozu, kterého se konkrétně dle písm. d) dopustí ten, kdo se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Toto oznámení obsahuje i poučení řidiče, že je povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou a v případě, že se odmítne podrobit vyšetření, hledí se na něj, jako by byl pod jejich vlivem. Dále je v poučení uvedeno, že odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku, přičemž poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení k provedení vyšetření určí policista, který rovněž zajistí dopravu této osoby do zdravotnického zařízení. Dále je zde zaznamenáno, že odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu se po výzvě a poučení řidič odmítl podrobit a že mu byla zakázána další jízda. K tomu se žalobce písemně vyjádřil (z videozáznamu je zřejmé, že jeho vyjádření psala B. C.) v kolonkách nazvaných Poznámky a Vyjádření řidiče, a to: „řidič souhlasí s odběrem krve a svůj prvotní nesouhlas sdělil nikoliv z důvodu, že by se jakéhokoliv trestu obával, ale proto, že policisté se sl. čísla ... (jsou vypsána jejich čísla) odmítli osobě závislé na péči ve III. stupni, která je evidována mnoho let u ÚPČR. Policisté tímto jednáním ohrozili zdravotní péči řidiče p. T. a odmítli pečující osobě B. C., aby mu mohla poskytnout péči tak, jak je určeno ošetřujícími lékaři, a to 24h/7 dní v týdnu. Toto jednání může mít závažné zdravotní důsledky pro p. T., na což policisté vůbec nereagovali. Znemožněním poskytování péče při závislosti ve III. stupni se jedná o závažné poškození osobních práv p. T. a p. C. V případě, že na základě tohoto incidentu dojde k progresi stavu p. T. nese plnou odpovědnost PČR - viz služební čísla policistů.“ Tuto listinu žalobce podepsal.
54. Téhož dne byl na místě kontroly vyplněn tiskopis nazvaný Poučení, dle kterého je ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), kontrolovaná osoba v souvislosti s podezřením ze spáchání přestupku na úseku o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami poučena o svých právech a některých povinnostech, mimo jiné i o tom, že vyzvat osobu ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření je oprávněn v rámci své působnosti příslušník Policie ČR, poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení k provedení vyšetření určí a dopravu vyšetřované osoby do zdravotnického zařízení zajistí ten, kdo tuto osobu k vyšetření vyzval (v tomto případě tedy příslušník Policie ČR); požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku, musí být proveden odběr krve, i v tom případě poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení k provedení vyšetření určí a dopravu vyšetřované osoby do zdravotnického zařízení zajistí policista. V poučení je rovněž výslovně uvedeno, že přestupku se dopustí ten, kdo se přes výzvu podle § 5 odst. 1

písm. f) a g) zákona o silničním provozu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Dále je v tomto poučení vyplněno, že žalobce odběr krve podle ustanovení § 67 odst. 4 zákona o policii nežádá. Toto poučení není žalobcem jako poučovaným podepsané.

55. V potvrzení o zadržení řidičského příkazu na místě je vyplněno, že kontrolovaný řidič (žalobce) byl při kontrole testem DrugWipe 5S pozitivní na opiáty a že řidič odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Na této listině se žalobce písemně vyjádřil tak, že „se jedná o bezdůvodné zadržení řidičského průkazu a že při provádění svědecké výpovědi svědkem B. C. došlo k napadení svědka B. C. a následně k roztržení protokolu policistou“ (uvedeno jeho číslo). Tato listina je žalobcem podepsána.
56. Na CD založeném ve správním spise je uložena fotodokumentace, v níž je mimo jiné zadokumentován výsledek orientačního testu u žalobce za použití testeru DrugWipe 5S, tj. pozitivita na opiáty.
57. Dále je na CD videozáznam z předmětné kontroly, který obsahuje čtyři soubory, na nichž je zaznamenána část průběhu kontroly. Je z něho mimo jiné zřejmé to, že prap. B. řekl žalobci: „Pane T., takže vás vyzývám k odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem žilní krve“. Je také zřejmé, že na to žalobce nesdělil jasnou odpověď a ptal se, kdy a jak by se tam jelo, k čemuž mu policisté odpověděli, že by se jelo hned, jak to tady dořeší na jejich výzvu, přičemž žalobce do toho skočil se slovy „a co tady řešíme“ a ptal se na další věci, přičemž policistům opakovaně skákal do řeči. Z videozáznamu je rovněž patrné, že žalobce byl policisty opakovaně upozorňován na to, aby poslouchal kolegu, který jej poučuje. Z videozáznamu je také zřejmé, že nprap. Bc. P. řekl žalobci, aby dobrovolně následoval policejní hlídku k lékařskému vyšetření a ptal se jej, jestli pojede dobrovolně. Žalobce se zeptal, co když to odmítne, přičemž do hovoru vstoupila B. C., která držela Oznámení přestupku, se slovy: „my tady máme napsáno, že to pán odmítá“. Jestli odmítá lékařské vyšetření, se ptal nprap. Bc. P. žalobce opakovaně, na to mu žalobce zřetelnou odpověď neřekl. Žalobce se ptal, co bude, když odmítne, jestli „se to bere, že to udělal“, na to mu bylo sděleno, že již byl poučen a odmítl. Na to žalobce reagoval slovy „no tak jeďte, když jsem odmítl“. Po konfliktu spojeném s předáním formuláře Oznámení přestupku B. C. nprap. Bc. P. žalobce na požadavek policisty k předložení jejího občanského průkazu reagoval směrem k ní se slovy „dej jim občanku a nikam s nima nejedem“.
58. V úředním záznamu ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPH-82408-3/PŘ-2019-0500, o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, jsou zapsány údaje k osobě žalobce, k jím řízenému vozidlu a popsán skutek, jímž se měl dopustit přestupku odmítnutí se na výzvu podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu poté, co výsledek orientačního testu provedený testerem DrugWipe 5S vykázal pozitivitu na opiáty.
59. V úředním záznamu ze dne 15. 8. 2019, čj. KRPH-82408-4/PŘ-2019-0500, je popsán průběh kontroly obdobně jako již v oznámení přestupku a rovněž popsán incident, ke kterému došlo se spolujezdkyní žalobce B. C. při sepisování vyjádření žalobce.
60. Úřední záznam ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPH-82408-1/PŘ-2019-0500, byl sepsán policejní hlídkou obvodního oddělení Policie ČR Chlumec nad Cidlinou, která byla přivolána hlídkou dálničního oddělení policie na místo kontroly a je v něm popsán

průběh předmětné kontroly od doby příjezdu této hlídky včetně incidentu, ke kterému došlo se spolujezdkyní žalobce B. C. při sepisování vyjádření žalobce.

61. Žalobce v žalobě a svých následných podáních opakovaně tvrdí, že není pravdou, že se odmítl podrobit krevnímu testu, ale že se mu odmítl podrobit proto, že byl podmíněn režimem eskorty a zajištění, avšak že k tomu, aby byl dopraven k odběru krve v poutech, nebyla v jeho případě policie oprávněna, neboť nenastaly vazební důvody ve smyslu § 75 a násl. trestního řádu, ani další skutečnosti, pro které by měl být dopraven k odběru krve v režimu eskorty a zajištění. Dle žalobce eskortu a zajištění stvrdilo samo KŘP Královéhradeckého kraje v úředním záznamu ze dne 15. 8. 2019, v němž podmínilo odběr krve režimem eskorty a zajištění a v němž uvedlo, že žalobce byl poučen o režimu eskorty a zajištění.
62. Uvedené tvrzení žalobce, že jeho převoz k odběru krve byl policisty podmíněn převozem v poutech a že jen proto jej odmítl, však vůbec z ničeho nevyplývá, a tomuto jeho tvrzení dokonce neodpovídají ani jím samotným učiněná vyjádření (včetně písemných) jak při samotné předmětné silniční kontrole, tak ani krátce poté. Jak je podrobně popsáno shora, v Oznámení přestupku žalobce sám uvedl (a podepsal), že svůj prvotní nesouhlas sdělil proto, že policisté odmítli jemu jako osobě závislé na péči ve III. stupni, aby mu mohla pečující osoba B. C. poskytnout péči, jak je určeno ošetřujícími lékaři. Ani v potvrzení o zadržení řidičského průkazu, v němž bylo uvedeno, že řidič odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu, žalobce nespороval toto odmítnutí lékařského vyšetření a pouze uvedl, že se jedná o bezdůvodné zadržení řidičského průkazu a že došlo k napadení svědka B. C. a následně k roztržení protokolu policistou.
63. Krátce po předmětné silniční kontrole zaslal žalobce dne 11. 9. 2019 magistrátu (a dalším subjektům) podání nazvané Podezření z porušení zákona úředními osobami Policie ČR při incidentu dne 14. 8. 2019, v němž obsáhle namítal porušení závazných předpisů při používání a skladování orientačního trestu na drogy - testeru DrugWipe 5S a zejména nepoužití ochranných rukavic. V tomto podání přitom výslovně uvedl, že „z důvodu ochrany před nakažlivou nemocí - jejímiž přenašeči mohou být úřední osoby Policie ČR - odmítnul J. T. nastoupit do vozu Dálniční policie za účelem krevního testu, který by potvrdil/vyvrátil skutečnou pozitivitu na návykové látky“.
64. Poprvé až ve svém dalším podání ze dne 15. 10. 2019 nazvaném Odborný lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, prostředků a strojů a podezření z nepředvídané a neočekávané imunologické reakce testerů DrugWipe 5S v rozporu s návodem k použití zasláném magistrátu (i dalším subjektům) po oznámení zahájení přestupkového řízení magistrátem ze dne 2. 10. 2019 a předvolání k ústnímu jednání žalobce uvedl, že jeho prohlášení, že nikam s policisty nepojede, byla jeho reakce na nepřiměřené jednání Policie ČR, která jej při cca dvě hodiny probíhajícím zásahu chtěla eskortovat v poutech na jemu neznámé místo. Na dalších stranách tohoto podání pak uvedl, že jasně řekl, „nikam s vámi nepojedu“, ale v kontextu, že „do nemocnice Nový Bydžov jej chtěly úřední osoby PČR eskortovat v poutech“ a že to nebylo řečeno ve vztahu k odmítnutí lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu.

65. Ve věci byli správním orgánem I. stupně vyslechnuti zasahující policisté prap. B. a prap. D., kteří k této otázce shodně vypověděli, že žalobce byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a seznámen s následky odmítnutí, že byl poučen ústně i písemně tak, že mu byly předloženy tiskopisy sepsované na místě, a to i tiskopis Poučení, které pak odmítl podepsat, a že vícekrát projevil nesouhlas s podrobením se lékařskému vyšetření, příp. si kladl podmínky, za kterých by se eventuálně vyšetření podrobil, když konkrétně žádal, aby s ním v policejním vozidle jela B. C., na což mu policisté vysvětlovali, že to nelze a že za nimi může jet např. v taxíku. Prap. B. rovněž uvedl, že žalobce poučovali o podmínkách eskorty s tím, že „by mohl mít i pouta, pokud by podmínky eskorty narušoval“.
66. Byť tedy není na videozáznamu zachycen celý průběh předmětné silniční kontroly (jak také opakovaně žalobce namítá), lze si za současného použití všech shora popsaných listinných podkladů, prvotních vyjádření žalobce (písemných), výsledku svědků (k samotnému hodnocení výsledku svědků - policistů podrobněji viz níže) a tohoto videozáznamu (který není nijak v rozporu s ostatními důkazy) učinit reálný obrázek o průběhu kontroly a pro posouzení ve věci zásadních a důležitých okolnostech. Krajský soud považuje za významné a má za prokázané, že žalobci se dostalo příslušných standardních poučení v souvislosti s podezřením z přestupku, který s ním byl při silniční kontrole projednáván, a to včetně poučení o následcích neuposlechnutí výzvy k podstoupení lékařského vyšetření (odběru krve). Tato výzva byla opodstatněná, neboť po pozitivním výsledku orientačního testu na návykové látky nastalo zcela důvodné podezření, že by žalobce mohl být pod vlivem opiátů, proto bylo žádoucí tento orientační pozitivní výsledek potvrdit či vyvrátit provedením odborného lékařského vyšetření. Z chování žalobce, komunikace s policisty i jeho písemného projevu během silniční kontroly (resp. jeho projevu zaznamenaného během kontroly písemně B. C.) má krajský soud rovněž za nepochybné, že svým postojem dal zřetelně najevo odmítnutí podrobit se lékařskému vyšetření za asistence policie a tomuto vyšetření (odběru krve) se nepodrobil.
67. Na tomto závěru nemůže nic změnit tvrzení žalobce, že nesouhlas, tj. slova „nikam s vámi nepojedu“, vyslovil pouze proto, že jej chtěli policisté do nemocnice Nový Bydžov eskortovat v poutech. Dle žalobce jsou důkazem o tom, že odběr krve policisté podmiňovali režimem eskorty a zajištěním, tudíž v poutech, úřední záznam Policie ČR ze dne 15. 8. 2019, v němž se policie doznává k režimu eskorty a zajištění, a výpovědi policistů před správními orgány. Jak je již shora popsáno, vyslechnutí policisté ve správním řízení vypověděli, že žalobci byly vysvětleny podmínky eskorty s tím, že uvedli i to, že „by mohl mít i pouta, pokud by podmínky eskorty narušoval“. Běžně se tedy při této eskortě pouta nenasazují, pouze za výjimečné situace jejího narušení (pokud eskortovaná osoba ohrožuje sebe nebo jiné osoby, poškozujících majetek apod.). To bylo žalobci vysvětleno a lze to označit za standardní postup. Jestliže tedy žalobce mylně chápal pod režimem eskorty do zdravotnického zařízení za účelem odběru krve postup ve smyslu § 75 a násl. trestního řádu (jak uvádí v žalobě), pak zcela bezdůvodně. I kdyby totiž přeslechl ústní poučení o důvodu při silniční kontrole policisty prováděných úkonů, příp. ustanovení právního předpisu (zákona o silničním provozu), na základě něhož byly úkony prováděny, nebo by snad ústní poučení nebylo pro něj pro jeho stav rozrušení srozumitelné, i ve všech listinách obsahujících poučení (a to i na shora uvedených listinách, které podepsal) bylo zcela zřetelně uvedeno, že spáchání jakého přestupku je podezřelý, jaká jsou s tím spojena jeho práva

a povinnosti a že poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení k provedení vyšetření (odběru krve) určí policista, který rovněž zajistí dopravu této osoby do zdravotnického zařízení. Pod pojmem „eskorta“ se přitom obecně rozumí ozbrojený doprovod (tj. v tomto případě policie), a to nikoliv jen podle ustanovení trestního řádu při úkonech trestního řízení.

68. Navíc nelze přehlédnout ani to, že žalobcovo tvrzení, že odběr krve policisté podmiňovali režimem eskorty a zajištění, tudíž v poutech, začal tvrdit až později a poté, co předtím uváděl jiné důvody odmítnutí. Nejprve uvedl, že mu policisté jako osobě závislé na péči odmítli poskytnutí péče B. C., potom, že odmítnul nastoupit do vozu policie z důvodu ochrany před nakažlivou nemocí a teprve poté jako důvod odmítnutí uvádí eskortu v poutech. I vzhledem k tomu lze jeho tvrzení o eskortě podmíněné policisty převozem pouze v poutech považovat za účelové, ale zejména to ukazuje i na zřejmé nepochopení celé situace.
69. Za oprávněný nebylo možno považovat ani požadavek žalobce, aby s ním v policejním voze k lékařskému vyšetření současně jela B. C.. S ní žádné řízení ohledně podezření z přestupku dle zákona o silničním provozu vedeno nebylo a žalobce sám netvrdil (ani netvrdí), že by byl jakkoli omezen na způsobilosti k právním úkonům, ani nijak policistům na místě nedoložil, že by z důvodu nějakého jeho problému (zdravotního) nemohl jet v policejním vozidle sám bez doprovodu další osoby. Proto policisté tomuto požadavku důvodně nevyhověli, což žalobci vysvětlili s tím, že B. C. může jet za nimi (např. taxíkem).
70. Nutno podotknout, že z videozáznamu je zřejmé, že žalobce při kontrole policistům říkal, že spěchá k lékaři (na ultrazvukové vyšetření a na CT vyšetření), a říkal, že jej zdržují a že mu znemožňují zdravotní péči. Policisté se jej dotazovali, jestli chce zavolat záchrannou službu, což odmítl, přičemž policistovi řekl, že nic nepotřebuje volat, že to není jeho věc a že „to není schopen posoudit, že není k tomu úřední osoba, která je k tomu zákonem příslušná“. Při provádění testu DrugWipe 5S říkal, že je po extrakci zubů, v průběhu kontroly B. C. policistům říkala, že žalobci nemohou říkat, jak se chová, že má Aspergerův syndrom. Až v průběhu správního řízení žalobce doložil, že trpí vrozenou poruchou autistického spektra demonstrovanou Aspergerovým syndromem. V jím předložených lékařských zprávách je zejména uvedeno a zdůrazňováno, že z hlediska jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není nijak ovlivněna jeho schopnost obsluhovat motorová vozidla, prostředky, stroje apod. a jeho schopnosti ve vztahu ke zdravotnímu stavu jej při ovládání těchto vozidel nijak neomezují, že B. C. poskytuje žalobci zdravotní asistenci pomocí, dohledem a péčí. Ve zprávě o ambulantním vyšetření ze dne 8. 10. a 29. 10. 2019 je uvedeno, že jde o odborný lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, prostředků a strojů, je zde konstatováno, že žalobci byl již 2x přiznán III. stupeň závislosti na druhé fyzické osobě a jednou IV. stupeň, a uvedeno, že se pravidelně podrobuje komplexním klinickým vyšetřením celkového zdravotního osobního stavu a že nikdy nebyla shledána zdravotní překážka, jenž by jej jakkoliv zdravotně omezovala ve vztahu k ovládání a řízení motorových vozidel, prostředků a strojů. Ve zprávě o ambulantním vyšetření ze dne 29. 10. 2019 je pak dále uvedeno, že B. C. konala při incidentu dne 14. 8. 2019 žalobci sociální asistenci v rovině dohledu, pomoci a péče, že vyjádření do policejního protokolu psala za žalobce, který není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopen vytvářet ručně psané zprávy a že

po incidentu s Policií ČR došlo k závažné progresi zdravotního stavu žalobce, která je přímou reakcí na incident.

71. Jak je zřejmé z celého průběhu správního řízení, k samotnému zpochybnění schopností žalobce řídit motorové vozidlo nikým dosud nedošlo. Pokud však žalobce je řádným účastníkem silničního provozu, který se přímým způsobem účastní provozu na pozemních komunikacích (z jeho řidičského oprávnění přitom neplynou žádná omezení, ani žalobce sám žádná omezení neuvedl), musí být schopen strpět a podrobit se běžným a standardním úkonům spojeným s kontrolou účastníků silničního provozu prováděnou k tomu určenými příslušnými orgány. Předmětná silniční kontrola přitom takovou běžnou a standardní kontrolou, prostřednictvím které policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích tím, že kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích, byla, avšak žalobce při ní reagoval zcela neadekvátně.
72. Žalobce dále argumentoval i tím, že od zasahujících policistů žádal vystavení specializované žádanky pro lékařská vyšetření (odběr biologického materiálu) a že odmítli žádanku vystavit i poté, co jim on i B. C. tiskopis této žádanky, který mají od lékaře, dali k vyplnění a potvrzení sami.
73. Jak vyplývá mimo jiné i z výše popsaných listin žalobci předložených při silniční kontrole, policisté žádnou žádanku, na základě které by si řidič sám obstaral požadované vyšetření, nevystavují, neboť odběr krve při podezření z projednávaného přestupku musí být proveden zákonem stanoveným postupem, a to i v případě požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku, tj. jak je shora opakovaně popsáno, policista určí poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení k provedení vyšetření a rovněž zajistí dopravu této osoby do zdravotnického zařízení. Není tedy pro posouzení této věci relevantní ani to, zda tiskopis nějaké žádanky žalobce vozí v autě a zda ji předkládal on nebo B. C. policistům.
74. Ve vyjádření ze dne 19. 11. 2020 žalobce namítal i to, že opakovaně on i B. C. žádali správní orgány, aby nepřipustily jako objektivní důkaz obrazově zvukový záznam z incidentu ve správním řízení, neboť se dle jeho názoru jedná o neintegritní důkaz ve věci, protože byl zřejmě zcela účelově promazán tak, aby neusvědčoval policisty ze zneužití pravomoci a zneužití práva, aby neobsahoval veškerou komunikaci zasahujících policistů se žalobcem a B. C., a to z důvodu odstranit důkazy o tom, že odběr krve policisté podmiňovali režimem eskorty a zajištění.
75. Vzhledem k zaznamenanému průběhu předmětné silniční kontroly ve shora popsaných listinných dokumentech, prvotním písemným reakcím žalobce (rovněž shora popsaným) a výpovědím svědků nic nenasvědčuje podezření, že by byl při kontrole pořízený videozáznam účelově promazán, jak žalobce tvrdí. K tomu přitom argumentuje i tím, že „OVK KŘP Královéhradeckého kraje přiznalo, že KŘP Královéhradeckého kraje nedisponuje kompletním videozáznamem z incidentu a policejní prezident písemným způsobem potvrdil, že ke konci policejního zásahu policistům v jejich audiovizuálních prostředcích docházel zdroj“.
76. Jakkoliv je v dané věci nepochybné (a nesporné to ani žalovaný), že pořízený videozáznam nezachycuje celý průběh předmětné kontroly, není důvod se domnívat, že je to proto, že by byl promazán či s ním bylo jakkoliv v tomto směru manipulováno. Možný důvod ostatně zmiňuje sám žalobce, když uvedl, že mu

policejní prezident písemným způsobem potvrdil, že policistům v jejich audiovizuálních prostředcích docházel zdroj. Právě proto, že předmětný videozáznam nezachycuje celý průběh předmětné silniční kontroly, byl při posouzení věci správně použit pouze jako jeden z důkazů a nikoliv jako jediný, a to v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, podle níž správní orgán hodnotí každý důkaz zvlášť, jakož i všechny důkazy v jejich souhrnu.

77. Krajskému soudu je i z úřední činnosti známo, že odborem vnitřní kontroly Krajského ředitelství Policie ČR Královéhradeckého kraje byla přeshetřena stížnost žalobce a B. C. na postup a jednání policistů dálničního oddělení Pravy a policistů obvodního oddělení Chlumec nad Cidlinou při silniční kontrole dne 14. 8. 2019 na dálnici D11. To vyplynulo nejen z vyjádření uváděných samotným žalobcem v této věci, ale i v souvislosti se soudním řízením o jeho další žalobě podané na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v postupu policejního orgánu dne 14. 8. 2019, které bylo u zdejšího krajského soudu vedeno pod sp. zn. 30 A 2/2020. V rámci něho byl žalovaným Krajským ředitelstvím policie Královéhradeckého kraje soudu předložen stížnostní spis PČR KŘP KHK, odboru vnitřní kontroly, který tuto stížnost řešil, a dle něhož byly přeshetřovány okolnosti vlastního zastavení vozidla při předmětné silniční kontrole, problematika použití testeru DrugWipe 5S a jednání a postup policistů při projednávání přestupku. V rámci přeshetření bylo odborem vnitřní kontroly rovněž zjištěno a konstatováno, že osobní minikamerou nebyl zaznamenán celý služební úkon z důvodu samovolného vypínání kamery při vybití zdroje, proto byla část úkonu zaznamenávána na služební tablet. Stížnost byla vyhodnocena celkově jako nedůvodná (viz vyrozumění ze dne 16. 12. 2019, čj. KRPH-85535-76/ČJ-2019-050066-S a čj. KRPH-85535-77/ČJ-2019-050066-S). Nutno dodat a zdůraznit, že v rámci této stížnosti nebyl (ani nemohl být) přeshetřován předmětný přestupek žalobce jako takový.
78. Lze poznamenat, že postup správních orgánů při hodnocení důkazů (včetně použití předmětného videozáznamu pouze jako jednoho z důkazů) není nijak v rozporu se žalobcem citovaným závěrem Ústavního soudu (neuvedl sp. zn. nálezu či usnesení) k podmínce objektivitě důkazu a jeho připuštění při jednání před orgánem státní správy jako důkazu.
79. Ve druhém okruhu žalobních námitek žalobce namítl, že KŘP Královéhradeckého kraje porušilo zásady pro provedení orientačního testu na tzv. jinou návykovou látku při použití DrugWipe 5S testu tím, že policista provádějící test jej provedl nezákonným a nesprávným způsobem, neboť neměl jednorázové rukavice a sahal před provedením testu holou rukou do testovacích čtverečků, čímž test před jeho provedením zneplatnil.
80. Při předmětné silniční kontrole byl u žalobce proveden test za použití testeru DrugWipe 5S. Test byl proveden ze slin a jeho výsledek se ukázal jako pozitivní na opiáty. K provedení testu byl jako svědek vyslechnut policista prap. B., který vypověděl, že ač neměl ochranné rukavice, s testerem manipuloval opatrně, nesahal na žádnou část, která slouží k zobrazení výsledku testu, a že ochranné rukavice se používají proto, aby se policista chránil proti případné infekci od kontrolované osoby. Dodal, že s tímto závěrem vyhodnotil provedení testu i odbor vnitřní kontroly při přeshetření stížnosti žalobce.

81. Ve správním spise je návod na použití DrugWipe 5S založen na č. l. 140, návod na použití (jinou verzi) předložil v průběhu správního řízení opakovaně i žalobce (např. na č. l. 24, 47 správního spisu). V návodu je uvedeno, že je určen pro detekci drog v lidských slinách, je popsán princip testu, postup při testování a interpretace výsledku.
82. Z videozáznamu je patrné, že policista při manipulaci s testerem ochranné rukavice nepoužíval, je rovněž vidět, že si počínal tak, že se dotýkal pouze k tomu určené plastové části a nedotýkal se stěrových polštářků. Z pořízené fotodokumentace je pak zřejmé, že na testu jsou zřetelně viditelné kontrolní linie, což dokládá správné provedení testu a platnost jeho výsledku. Vzhledem k tomu, že se jedná o typ testu ze slin a nikoliv z potu, policista by jej rukou kontaminovat ani nemohl. Na základě uvedeného lze mít bezpečně zato, že test nebyl proveden v rozporu s návodem k jeho použití a žalobcovu námitku je nutno označit za nedůvodnou.
83. K tomu lze rovněž dodat, že existuje několik verzí návodu na použití testu DrugWipe 5S, jak lze jednoduše zjistit i na internetu. V některých je uvedeno, aby bylo testování prováděno v ochranných rukavicích (tj. ve verzi předložené žalobcem), v jiných je uvedeno doporučení použít jednorázové rukavice, v dalších není v tomto směru uvedeno nic (tj. např. ve verzi založené žalovaným ve správním spise). I to potvrzuje výpověď svědka prap. B., že použití jednorázových rukavic je doporučováno za účelem ochrany policisty, nikoliv z důvodu možného nebezpečí zkreslení výsledku testu, a že není nezbytnou podmínkou a povinností použít při manipulaci s testem DrugWipe 5S jednorázové rukavice.
84. Třetí okruh žalobních námitek se týkal namítaného odepření možnosti žalobci projednat věc ústně a osobně a neumožnění mu požádat ve věci o svědectví B. C.. Namítáno je i to, že ani B. C. nebyla dána ve věci samé možnost být slyšena.
85. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl v průběhu správního řízení k ústnímu jednání předvolán poprvé na den 7. 11. 2019. V reakci na toto předvolání k jednání ve svém podání ze dne 15. 10. 2019 uvedl, že jako osoba ve III. stupni sociální péče závislosti není schopen účastnit se ústního projednání přestupku a souhlasil, aby se jednání konalo bez jeho účasti a k jednání se nedostavil. Po zrušení v pořadí prvního prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem bylo další ústní jednání nařízeno na den 10. 3. 2020. V podání ze dne 18. 2. 2020 žalobce udělil plnou moc pro řízení (mimo jiné) před Magistrátem města Hradec Králové B. C., která plnou moc bez výhrad přijala. Jednání dne 10. 3. 2020 bylo zrušeno pro neúčast svědků, o čemž byl žalobce prostřednictvím zvolené zástupkyně vyrozuměn.
86. Další ústní jednání ve věci bylo nařízeno na den 23. 4. 2020. Předtím dne 18. 4. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno e-mailové sdělení (to bylo následně zasláno i poštou), v němž zmocněnkyně žalobce uvedla, že žalobce omlouvá z jednání. Současně připojil žalobce své vyjádření, v němž uvedl, že měl v rámci jednání v úmyslu provést konfrontaci se zasahujícími policisty a provést jejich výsledky, dále že má v plánu prohlédnout si a pečlivě pročíst spisovou dokumentaci ve věci samé. Uvedl, že ačkoliv jej zastupuje zmocněnkyně, uvedené úkony může udělat pouze on a nepřeje si, aby je prováděla zmocněnkyně, neboť se stala při incidentu obětí diskriminace nežádoucím tělesným kontaktem jedním z policistů a že nadto zmocněnkyně koná povinnost vůči jeho osobě zdravotní asistencí ve formátu 24/7.

Dále uvedl, že vzhledem k tzv. nouzovému stavu a povinnému nošení roušek má s nošením roušek a mluvením s nimi značné komplikace. Současně žalobce žádal o odložení jednání ze zdravotních důvodů minimálně o 60 dní.

87. Dne 22. 4. 2020 bylo správnímu orgánu prostřednictvím e-mailu doručeno podání nazvané Omluva z úředního jednání ze zdravotních důvodů. Omluvu vystavil dne 14. 4. 2020 MUDr. Ing. S. P., CSc. (Nemocnice Na Bulovce, chronická ambulance, neurologické oddělení). Je v ní uvedeno, že po traumatu způsobeném incidentem dne 14. 8. 2019 na dálnici D11 došlo u žalobce k progresi jeho zdravotního stavu, to že mu znemožňuje dostavit se dne 23. 4. 2020 k jednání do budovy Magistrátu města Hradec Králové, na které byl předvolán. Jako jeho ošetřující lékař žádal o přeložení termínu ústního jednání o cca 60 dní, což je odhadovaná doba pro kompenzaci současného neuspokojivého zdravotního osobního stavu žalobce, neboť jak bylo lékaři sděleno, chce se žalobce osobně účastnit jednání a prostudovat spisovou dokumentaci. Závěrem je uvedeno, že tato ambulantní zpráva je určena praktickému lékaři.
88. Správní orgán I. stupně vyhodnotil omluvu žalobce jako nedůvodnou. K uváděným komplikacím spojeným s nouzovým stavem a nošením roušek uvedl, že jsou i jiné možnosti dopravy a krytí dýchacích cest a že stav byl vládou v té době již rozvolněný. Konstatoval, že si žalobce zvolil zmocněnkyni B. C., která omluvila žalobce, ale sama se k jednání bez omluvy nedostavila. Dle jeho názoru účast žalobce nebyla nutná a zmocněnkyně se nedostavila, proto při jednání provedl dokazování v jejich nepřítomnosti. Uvedl, že při posuzování omluvy zvažoval i běh lhůty pro vydání rozhodnutí i pro zánik odpovědnosti, k čemuž poukázal na to, že sám žalobce si opakovaně stěžoval na nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí.
89. V dané věci se tak jedná zejména o posouzení otázky, zda byly splněny podmínky pro projednání věci správním orgánem dne 23. 4. 2020 bez přítomnosti žalobce.
90. Průběh správního řízení, konkrétně pak ústní jednání, upravuje ustanovení § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jeho odst. 4 stanoví, že *k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.*
91. Předně krajský soud připomíná, že pokud je účastník řízení zastoupen, pak v případě ústního jednání není pro uplatnění jeho procesních práv nezbytná jeho osobní účast, postačí účast jeho zástupce. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud již např. v rozsudku ze dne 23. 12. 2013, čj. 8 As 53/2013-37, v němž uvedl, že *„povaha těchto práv nevyžaduje osobní úkon účastníka, ale účastník může tato práva uplatnit prostřednictvím svého zástupce, který může navrhopvat důkazy, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, klást svědkům otázky atd. Z úkonů zástupce pak vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 34 odst. 1 správního řádu). Podmínka osobní účasti obviněného při jednání nevyplývá ani z čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý obviněný právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního výběru. Pokud je tedy obviněný zastoupen, zpravidla postačí, pokud se ústního jednání zúčastní pouze jeho zástupce.“* (všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

92. Osobní účast obviněného, který je zastoupen, je vyžadována pouze tehdy, jestliže vyvstane potřeba jej vyslechnout z důvodu zjištění skutkového stavu. Správní orgán tedy může účastníka předvolat k výsledku tehdy, pokud je jeho osobní účast nutná pro dosažení cíle řízení, tedy pro zjištění skutkového stavu (viz např. rozsudek ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 100/2008- 61). Je proto třeba rozlišovat potřebu výsledku účastníka řízení od nutnosti konat ústní jednání před správním orgánem. V případě ústního jednání bez potřeby výsledku účastníka (obviněného) totiž není nezbytné, aby se ho obviněný fyzicky účastnil, pokud je řádně zastoupen.
93. Z obsahu správního spisu nikterak nevyplývá, že by správní orgán I. stupně hodlal v průběhu ústního jednání provést výslech žalobce (tj. obviněného), resp. že by tento výslech byl nezbytný pro správné a úplné zjištění skutkového stavu. Ostatně sám uvedl, že přestupek žalobce byl dle jeho názoru řádně zjištěn a zadokumentován a že doplněn byl v důsledku zrušujícího rozhodnutí odvolacího orgánu pouze o výslech svědků, a to právě při ústním jednání dne 23. 4. 2020. Žalovaný se s postupem správního orgánu I. stupně ztotožnil.
94. Za dané situace, tj. při řádném zastoupení žalobce jeho zástupkyní, by byla pro posouzení podmínek pro postup podle § 80 odst. 4 věty druhé zákona o odpovědnosti za přestupky rozhodná pouze omluva zástupkyně žalobce, ta však svou neúčast u nařízeného jednání neomluvila vůbec. Žalobce se proto nemůže dovolávat porušení práva na spravedlivý proces a odepření mu účasti na ústním projednání věci s argumentací, že nebyla uznána jeho lékařskou zprávou podložená omluva, neboť jeho omluva z ústního jednání nebyla pro posouzení možnosti konat ústní jednání bez jeho přítomnosti rozhodná a správní orgán její důvodnost posuzoval zcela nadbytečně, krajský soud proto ani nebude hodnotit, zda správně či nikoliv, neboť to není vůbec podstatné.
95. Podstatná a zásadní tedy nebyla omluva žalobce, neboť byl zastoupen a jeho osobní účast u jednání nebyla nezbytná, rozhodná však byla neúčast žalobcem zvolené zástupkyně B. C., která se k nařízenému ústnímu jednání nedostavila, ani se nijak neomluvila. Neúčast žalobce u ústního jednání (ať už z jakéhokoli důvodu) totiž nebyla způsobilá omluvit také nepřítomnost jeho zástupkyně, která mohla a měla všechna práva účastníka řízení vykonat za žalobce. Její neúčast při jednání tak byla důsledkem neobežřetného procesního postupu této zmocněnkyně a jde k tíži žalobce, který si ji zvolil. Za takové situace nebylo projednání věci správním orgánem I. stupně dne 23. 4. 2020 v nepřítomnosti žalobce (a v nepřítomnosti jeho neomluvené zmocněnkyně) v rozporu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, a nelze je proto hodnotit ani jako odnětí práva žalobci na řádné projednání věci ve smyslu čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Přestupkovou věc lze projednat v nepřítomnosti obviněného, jsou-li pro to splněny zákonem stanovené podmínky, a tak tomu v nyní posuzovaném případě bylo.
96. Nemůže být proto úspěšná námitka žalobce, že mu nebylo umožněno „vyslechnout úřední osoby KŘP Královéhradeckého kraje“. Klást předvolaným svědkům otázky je totiž právem obviněného, které lze bezpochyby uplatnit právě i prostřednictvím jeho zástupce. V daném případě byla zástupkyně žalobce B. C. dokonce přítomna silniční kontrole dne 14. 8. 2019, proto mohla přímo se znalostí konkrétních skutkových okolností věci konfrontovat svědky se žalobcovou verzí průběhu předmětné kontroly a klást jim otázky při jejich výslechu. Jestliže si účastník zvolí pro celé řízení zástupce,

nemůže následně požadovat, že i úkony, které nevyžadují jeho osobní konání (tj. navrhopat důkazy, klást svědkům otázky, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim apod.) bude i nadále činit pouze sám. Nutno podotknout, že žalobcovo tvrzení, že při silniční kontrole došlo ve vztahu k B. C. k nežádoucímu tělesnému kontaktu jednoho z policistů, bylo přešetřováno v jiném řízení, přičemž tento policista (nprap. Bc. P.) v řízení o přestupku žalobce jako svědek předvolán ani nebyl a k věci nevypovídal. Současně je třeba uvést, že žalobci nic nebránilo vyjádřit se k věci a k podkladům pro rozhodnutí písemně a navrhnout důkazy (včetně návrhu výsledku svědků) ke svým tvrzením. Tedy tím, že se neúčastnil ústního jednání dne 23. 4. 2020 osobně, mu nebylo nijak znemožněno navrhnout svědectví kohokoliv dalšího. Žalobce se ostatně v průběhu celého správního řízení písemně k věci podrobně a opakovaně vyjadřoval, opakovaně prezentoval svou verzi události, ke kterým došlo při předmětné silniční kontrole dne 14. 8. 2019, a vznášel konkrétní námitky, kterými se správní orgány následně zabývaly.

97. Konáním jednání v nepřítomnosti žalobce a jeho neomluvené zmocněnkyně nemohlo být porušeno ani právo žalobce vyjádřit se k podkladům dle [§ 36 odst. 3 správního řádu](#). Práva účastníka řízení zakotvená ve zmíněném ustanovení nejsou spojena výlučně s jeho osobou, a může je proto vykonat jeho zástupce. Jestliže totiž podle tohoto zákonného ustanovení platí, že účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a musí jim být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jedná se z povahy věci o práva, která mohou využít účastníci řízení jak sami, tak také prostřednictvím svých zástupců. Z citovaného ustanovení nelze dovodit, že by se jednalo o případ, kdy má obviněný v řízení něco vykonat osobně.
98. Krajský soud ve správním spise ověřil, že v předvolání k ústnímu jednání na den 23. 4. 2020 byli žalobce i jeho zmocněnkyně poučeni o svých právech a povinnostech, byli informováni o tom, že proběhne výslech svědků, kterým je možno klást otázky. Předvolání rovněž obsahovalo poučení o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, které bude mít správní orgán k dispozici po ukončení ústního jednání, kterým bude skončeno dokazování ve věci. Byť po provedeném ústním jednání, tj. po formálním ukončení shromažďování podkladů rozhodnutí, nedošlo znovu k poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu, bylo z předvolání zcela zřejmé, k jakému okamžiku bude správní orgán považovat podklady za úplné a dostatečné pro rozhodnutí o věci samé. Vzhledem k tomu, že po skončení jednání již žádné další podklady do spisu doplňovány nebyly, účel § 36 odst. 3 správního řádu byl naplněn (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2016, čj. 9 As 7/2016-22, nebo ze dne 23. 12. 2013, čj. 8 As 54/2013-29).
99. Je tak třeba konstatovat, že správní orgán I. stupně dostal své povinnosti umožnit žalobci realizaci všech jeho procesních práv, přičemž bylo na žalobci a jeho zmocněnkyni, zda a jakým způsobem budou tato práva realizovat. Krajský soud opakuje, že jestliže byl žalobce ve správním řízení řádně zastoupen a jeho zmocněnkyně se bez jakékoliv omluvy k jednání nedostavila, jde tato skutečnost k tíži žalobce.
100. Čtvrtý okruh žalobních námitek se týkal svědeckých výpovědí a jejich hodnocení správními orgány.

101. Krajský soud na úvod tohoto okruhu žalobních námitek předesílá, že český právní řád vychází ze zásady volného hodnocení důkazů (srov. § 50 odst. 4 správního řádu). Nevychází naopak ze zásady, že některý důkazní prostředek má *a priori* vyšší váhu než důkazní prostředek jiný. Jistě tedy nelze bez dalšího považovat výpověď policisty za významnější než např. jiný důkaz nebo výpověď jiného svědka.
102. Současně je však nutno vycházet z toho, že policistu obecně lze považovat za nestranného svědka, pokud se neprokáže opak. Tedy až na výjimečné případy, kdy by konkrétní skutkové okolnosti nasvědčovaly tomu, že policisté měli zájem na výsledku řízení nebo postupovali vůči konkrétnímu řidiči šikanózním způsobem, lze policisty považovat za objektivní a nezávislé svědky, kteří vypovídají pravdivě. Otázkou věrohodnosti zasahujícího policisty jako svědka se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 27. 9. 2007, čj. 4 As 19/2007-114, v němž mimo jiné konstatoval: *„K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil. Nebyla proto shledána důvodnou námitka stěžovatele, že správní orgány i krajský soud vycházely v dané věci z „trojjediného zdroje“, jímž bylo „Oznámení přestupku“, úřední záznam a svědecká výpověď téhož policisty.“* Uvedené závěry lze přiměřeně aplikovat i na nyní posuzovaný případ, neboť i zde krajský soud neshledal žádnou okolnost, která by vedla k domněnce o zaujatosti svědků - policistů.
103. Oba správními orgány I. stupně ve věci vyslechnutí policisté (prap. B. a prap. D.) vypovídali k průběhu předmětné silniční kontroly v zásadě shodně. Oba popsali, že žalobce byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a ústně i písemně seznámen s následky odmítnutí a že vícekrát projevil nesouhlas s podrobením se lékařskému vyšetření, přičemž svá vyjádření pořád měnil a že k případnému dopravení do zdravotnického zařízení k odběru krve si kladl podmínky (např. žádal, aby s ním v policejním vozidle jela B. C., což policisté s vysvětlením odmítli), a že po celou dobu se nevyjádřil, že k odběru krve s policisty pojede. Prap. B. rovněž uvedl, že žalobce poučovali o podmínkách eskorty a že mu sdělili, že by mohl mít pouta, pokud by narušoval podmínky eskorty. Výpovědi policistů se shodovaly a nutno zdůraznit, že s jejich výpověďmi nejsou v žádném rozporu ani další důkazy, tj. listinné podklady, prvotní písemná vyjádření žalobce, ani pořízený videozáznam. Žalobcově argumentaci, v níž označoval svědectví policistů za lživé a nepravdivé, proto krajský soud přisvědčit nemohl.
104. Žalobce rovněž namítal, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné proto, že se jeho závěry opírají o výpovědi policistů KŘP Královéhradeckého kraje a ty mají dle žalobce „oporu pouze ve výpovědi policistů a nejsou právně doloženy integritními důkazy ve věci samé“.
105. Žalobce se mýlí, pokud má zato, že svědecká výpověď není důkazním prostředkem, resp. k tomu, aby se mohla stát věrohodným důkazem, že musí být doložena dalšími důkazními prostředky. Takový názor je zcela nesprávný a je v hrubém rozporu s ustanovením § 51 odst. 1 a § 55 správního řádu, které výslovně označují svědeckou

výpověď za jeden z důkazních prostředků. Svědecká výpověď sama o sobě je důkazním prostředkem a svědek nemá žádnou povinnost prokazovat skutečnosti, o nichž vypovídal, nějakým dalším důkazním prostředkem. Ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu také nečiní žádného rozdílu mezi jednotlivými druhy důkazních prostředků, když z něho vyplývá, že jednotlivé druhy důkazních prostředků jsou si v obecné rovině rovny a správní orgán musí hodnotit jejich věrohodnost zvlášť v každém jednotlivém případě, vždy s ohledem na okolnosti daného případu.

106. Není správný ani názor žalobce, že výpovědi policistů zastupují úřad, tudíž že se jedná o jednu výpověď a že se jedná o vyjádření úřadu ve věci samé. Svědkem může být ve smyslu ustanovení § 55 správního řádu každý, kdo není účastníkem řízení a vnímal dokazovanou skutečnost vlastními smysly. Z tohoto důvodu je také pozice svědka v řízení nezastupitelná. Ve správním řízení je zakotvena zákonná svědecká povinnost, podle které je každý povinen vypovídat jako svědek a nesmí nic zamlčovat, z té také vyplývá povinnost svědka dostavit se k výsledku na základě předvolání. Povinnost svědčit znamená vypovídat pravdivě a nic nezamlčet o všech skutečnostech, které mohou mít význam pro dané řízení. V žádném řízení (trestním, civilním ani správním) však nemůže vystupovat jako svědek úřad (ale ani žádná právnická osoba) z důvodu své povahy spočívající v ryze umělé entitě. Svědek musí vypovídat o tom, co vlastními smysly vnímal, právnická osoba smysly nadána není. Výslech policistů zasahujících při silniční kontrole se u přestupků tohoto typu běžně a standardně provádí. Provedení výsledku zasahujících policistů v daném případě se rovněž nabízelo a bylo zcela namístě.
107. Jak je zřejmé již ze shora uvedeného, výpovědi policistů nebyly postaveny ani do pozice jedinečného svědectví (jak žalobce rovněž namítal), ale byly hodnoceny a posuzovány jako výpovědi dvou svědků a jejich věrohodnost byla posuzována v kontextu a porovnáním s dalšími důkazy.
108. Žalobce vytykal správním orgánům i to, že nepředvolaly k výsledku všechny úřední osoby, které se účastnily incidentu na dálnici D11 dne 14. 8. 2019, a že nevyslechly jako svědkyni B. C. (byť jejich výslech sám nenavrhl).
109. K tomu je nutno uvést, že správní orgán je vázán povinností provést dokazování, aby zjistil dostatečně skutkový stav tak, aby o něm nevznikaly žádné důvodné pochybnosti. Dokonce ani právo obviněného na výslech svědka nelze vykládat v tom smyslu, že by muselo být vyhověno každému jeho návrhu na provedení důkazu. Dospěl-li správní orgán po provedení dokazování k názoru, že spáchání skutku je zcela prokázáno (což v daném případě dospěl), a tudíž neshledal důvod v dokazování nadále pokračovat, není povinen provádět nadbytečné důkazy. Lze konstatovat, že správní orgán je při zjišťování skutkového stavu vázán zásadou materiální pravdy, zakotvené v ustanovení § 3 správního řádu, kdy platí, že nevyplývá-li ze zákona (tedy ze správního řádu nebo z jiného zákona) něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byl úkon správního orgánu v souladu s požadavky obsaženými v § 2 správního řádu, tedy se zásadami legality, zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, proporcionality a ochrany dobré víry, ochrany veřejného zájmu, nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání. Ani takto formulovaná zásada materiální pravdy samozřejmě nezabývá správní orgán povinností stanovené v ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu, tedy opatřovat z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí,

zjišťovat všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Současně je však třeba konstatovat, že zmíněná zásada materiální pravdy tak, jak je definována v ustanovení § 3 správního řádu, je korigována i zásadou procesní ekonomie, dle které by mělo být řízení vedeno co nejúčelněji, nejrychleji, nejjednodušeji a nejlevněji, tedy efektivně. Prováděním nadbytečných důkazů by se tak správní orgány dostaly do rozporu právě se zásadou procesní ekonomie.

110. Žalobcem požadované dokazování výsledkem dalších policistů i výsledkem B. C. považuje i krajský soud v daném případě již za nadbytečné.
111. V této souvislosti je nutno znovu připomenout, že věcnou podstatou projednávaného případu bylo posouzení, zda bylo prokázáno, že žalobce byl po pozitivním orientačním testu na opiáty vyzván policistou k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, a zda se tomu odmítl podrobit, na základě čehož mohl být shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, dle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna jinou návykovou látkou než alkoholem. A to za současného použití a vyhodnocení všech ve věci shromážděných listinných podkladů, prvotních písemných vyjádření žalobce, výsledku svědků a videozáznamu prokázáno bylo.
112. V pátém okruhu žalobních námitek žalobce vytýkal správnímu orgánu I. stupně porušení § 71 správního řádu, v důsledku čehož mu bylo ve správním řízení znemožněno aplikovat § 47 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. realizovat nárok na upuštění od zbytku stanoveného trestu.
113. K této námitce krajský soud uvádí, že nedodržení zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí ze strany správního orgánu nelze považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Uvedená lhůta je totiž lhůtou pořádkovou a zákon s jejím zmeškáním spojuje pouze jediný důsledek, a tím je povinnost či možnost nadřízeného správního orgánu učinit opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 1 a 3 správního řádu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41).
114. Jinými slovy samotná délka správního řízení a zmeškání pořádkové lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemohou samy o sobě zákonnost rozhodnutí o věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce, nikterak ovlivnit. Nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí přitom ani nemusí být vždy nečinností správního orgánu, a to pokud nastanou okolnosti, které lze pro prodloužení stanovené lhůty shledat důvodnými. Nadto se žalobce mohl domáhat ochrany proti nečinnosti dle [§ 80 správního řádu](#), mohl tedy požadovat uplatnění opatření proti nečinnosti, v rámci něhož by právě bylo zjišťováno a ověřováno, zda jsou či nejsou důvody pro prodloužení této lhůty. To však podle spisového materiálu neučinil a ostatně to ani netvrdí. Překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí je proto v posuzované věci irrelevantní a nemá

vliv na jeho zákonnost.

115. Závěrem krajský soud poznamenává, že otázka žalobcem tvrzeného napadení B. C. úřední osobou (tj. policistou nrap. Bc. P.) při průběhu silniční kontroly na dálnici D11 dne 14. 8. 2019 nebyla (ani nemohla být) předmětem nyní přezkoumávaného správního řízení, proto se krajský soud touto otázkou nijak nezabýval a zabývat ani nemohl.
116. Pro úplnost lze dodat, že námitky, které žalobce uváděl ve svých posledních podáních zaslaných soudu ve vztahu k řízení vedenému Magistrátem města Hradec Králové po zrušení jeho předchozího rozhodnutí týkajícího se zadržení řidičského průkazu žalobce na místě při kontrole dne 14. 8. 2019, nemohou být posuzovány v rámci nyní projednávané žaloby, neboť předmětem nyní soudem posuzované věci je výlučně posouzení spáchání shora vymezeného přestupku samotného. Byť obě řízení (tj. řízení o zadržení řidičského průkazu a řízení o přestupku) vycházejí z jedné silniční kontroly a tam nastalého incidentu, jde o relativně samostatná a na sobě nezávislá řízení. Proto i pokud následně magistrát zastavil řízení o samotném zadržení řidičského průkazu žalobce, nemá to vliv na řízení o přestupku jako takovém. Řízení o zadržení řidičského průkazu je totiž zvláštním druhem řízení, jehož předmětem není posoudit, zda účastník řízení spáchal přestupek, ale zda zadržení řidičského průkazu, ke kterému je policista podle ustanovení § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu oprávněn, proběhlo v souladu s právní úpravou. Nelze tedy slučovat zadržení řidičského průkazu dle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu s řízením o přestupku.

VI. Závěr a náklady řízení

117. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
118. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. ledna 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu